

Posudek oponenta k diplomové práci

autora Jakuba Millera

na téma **Náhrada nemajetkové újmy způsobená průtahy v soudním řízení**

Diplomová práce byla v souladu s pokynem děkana č. 23D/2011 ze dne 2. 8. 2011, kterým se stanoví postup při ověřování originality vysokoškolské kvalifikační práce, prověřena antiplagiátorským programem THESES, který vykázal shodu diplomové práce s jinými díly v rozsahu 3 %.

Diplomová práce sestává ze sedmi částí včetně úvodu, závěru a cizojazyčného resumé. Pokud jde o rozsah, předkládaná práce naplňuje stanovené požadavky.

Oponent musí hned úvodem s povděkem kvitovat, že autor měl o zpracování své práce patřičný zájem. To je patrné z celého způsobu práce autora, z toho, že si autor opatřil dostatečné množství podkladů, že se snažil shromážděné podklady hodnotit i kriticky, že se pustil do praktického výzkumu, a že zjištění vyplývající z výzkumu uceleným způsobem vyhodnotil.

Jakkoli se jedná o nezpochybnitelné právo autora, oponent si není jist, do jaké míry bylo na místě podávat v souvislosti se zpracováním diplomové práce celkem 28 žalob. Oponent subjektivně vnímá tuto horlivost autora jako zbytečně vyhocenou. Pokud jsou jádrem tématu diplomové práce průtahy v soudním řízení, nabízí se otázka, zda není část průtahů zapříčiněna také tím, že se účastníci obracejí na soudy zcela zbytečně i v případech, ve kterých není soudní ingerence zcela na místě.

Diplomant v průběhu celé své práce zcela suverénně hodnotí výstupy soudů vyšších instancí, povětšinou se s nimi ztotožňuje, nejednou však s nimi i velmi kriticky polemizuje. Oponent zdůrazňuje, že tento přístup autora diplomové práce je mu osobně bližší, než přístup jiných autorů, kteří jen opisují nebo kompilují díla jiných autorů. Oponent se však nemůže zbavit pocitu, že diplomat někdy přehlíží to, že proces tvorby soudního rozhodnutí může být mimořádně obtížný. Pokud se uchazeč staví do role arbitra toho, jak by vše mělo správně fungovat, pak mu nelze, než popřát, aby on sám byl ve své budoucí právní praxi, ať již bude jakákoli, natolik precizní a bezchybný, jak dle přístupu ke své diplomové práci očekává od okolí. Pokud se autor nebojí přímé adresné kritiky, musí očekávat, že také on sám bude v rámci svého povolání terčem kritiky.

Jak již bylo naznačeno, oponent kladně hodnotí přístup autora, kdy v předkládané práci je patrná snaha o vyvážené zkombinování teoretického i praktického pohledu na řešenou problematiku. Praktický přístup je prezentován již zmíněným zařazením výstupů z výzkumu, a dále pak nadstandardní prací se soudní judikaturou. Byť nejsou soudní judikáty v konkrétní kauze v českém právním prostředí pramenem práva, mají svůj nesporný význam a práce s nimi by měla být pro každého právníka naprosto běžnou rutinou. Autor přitom osvědčuje nejen velmi dobrou orientaci v judikatuře, ale také to, že je schopen judikatorní závěry dobře chápat a zpracovat. Pokud jde o již předeslané hodnocení judikatorních závěrů, oponent se omezí na kladnou zmínku o tom, že autor je schopen kritického myšlení. Celá řada hodnotících závěrů je totiž natolik kontroverzních a umožňujících různé vnímání, že se oponent necítí povolán k tomu, aby úvahy autora korigoval.

Autor na mnoha místech poukazuje na svou dosavadní praxi. Oponent si v rámci obhajoby rád poslechne, jaká dosavadní praxe diplomanta byla a jak přispěla k formování jeho názorů.

Práce je doplněna standardním seznamem použité literatury, který odpovídá formálním požadavkům. Autor využil ke zpracování pestrou škálu zdrojů, ze kterých čerpal.

Pokud jde o poznámkový aparát v práci využitý, ten svým rozsahem odpovídá charakteru práce a způsobu práce autora s označenými prameny – autor pracuje s poznámkovým aparátem velmi kvalitně a poznámky pod čarou plní tu funkci, kterou mají v odborném textu plnit.

Předkládaná práce neobsahuje významnější množství gramatických chyb, překlepů ani nepřesností v interpunkci. Pokud už nějaký takový problém nastal, jedná se evidentně o exces, protože z celé práce je zřejmé, že její korektury byl věnován přiměřený čas. Oponent úplně nerozumí tomu, proč autor vynechává řádky mezi odstavci.

Pokud jde o obsahové hledisko, zde má oponent poměrně zásadní problém. Práce by měla být vymezena autorem zvoleným tématem “Náhrada nemajetkové újmy způsobená průtahy v soudním řízení“. Takto zvolené téma je dle názoru oponenta vymezeno velmi úzce. Naznačený problém oponenta spočívá v tom, že autor se zvoleného tématu v požadovaných intencích nedržel. V obecné rovině lze pochopit, že když už se pojednává o odpovědnosti, je vhodné ji nějakým způsobem definovat, ovšem to, že autor píše o veřejnoprávní odpovědnosti, o ZSVM, o POTO, o nutné obraně a krajní nouzi, o bolestném a ztížení společenského uplatnění apod., to je již hodně mimo vytyčené téma. Z pohledu oponenta se autor na zvolené téma žádoucím způsobem soustředí až od str. 35 textu, což je poněkud pozdě. Oponentovi pak chybí v textu jasný a přehledný systém a struktura. S trochou nadsázky lze říci, že by v očích oponenta práce co do držení se tématu obstála lépe, pokud by se jmenovala “Letem světem právní odpovědností se zaměřením na odpovědnost státu za újmu způsobenou při výkonu veřejné moci.“

U diplomové práce se očekává, že uchazeč překročí národní rámec, a že se pokusí předložit i odůvodněné úvahy de lege ferenda. Tato očekávání diplomant naplnil, přestože se jedná o úkoly pro studenta pátého ročníku poměrně obtížné. Národní rámec je překročen prací s judikáty Evropského soudu pro lidská práva. A úvahám de lege ferenda nelze v mnoha ohledech upřít důvodnost.

Autor se nedopouští věcných chyb či nepřesností, jeho výklad je povětšinou pochopitelný. Vše je však limitováno nejasnou strukturou práce a nedržením se zvoleného tématu v první části práce.

Vzhledem ke shora uvedeným skutečnostem doporučuje oponent posuzovanou diplomovou práci k obhajobě, a to předběžně jako velmi dobrou.

V Plzni dne 15.4.2022

JUDr. Radek Spurný